KONINKRIJK BELGIE

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 17 juni 1999 door de Vlaamse minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid verzocht haar van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering "ter uitvoering van het decreet van 18 mei 1999 betreffende de geestelijke gezondheidszorg", heeft op 28 september 1999 het volgende advies gegeven :

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

1.1. Het voor advies voorgelegde ontwerpbesluit beoogt uitvoering te geven aan verschillende bepalingen van het decreet van 18 mei 1999 betreffende de geestelijke gezondheidszorg.

1.2. De ontworpen regeling komt in essentie neer op wat volgt.

De bevoegde Vlaamse minister kan met de centra voor geestelijke gezondheidszorg convenants sluiten voor maximum drie jaar, waarbij in ruil voor financiering bijkomende taken worden toegekend (artikel 2). Een personeelslid van elk centrum fungeert als aanspreekpunt voor de Vereniging van Alcohol en andere Drugproblemen (VAD) (artikel 3). De centra rapporteren jaarlijks over hun aanvullende taken aan de minister (artikel 4).

Een nadere regeling inzake het patiëntendossier en inzake de parameters met het oog op de spreiding van de centra wordt aangekondigd (artikelen 5 en 18).

De centra worden erkend voor een herzienbare periode van 6 jaar (artikel 6) en moeten hiertoe een aanvraag indienen samen met een aantal documenten (artikel 8, § 1).

Wanneer de aanvraag ontvankelijk wordt bevonden, kan de minister, hetzij de erkenning verlenen of verlengen, hetzij zijn voornemen tot weigering kenbaar maken (artikel 9). In dit laatste geval kan de aanvrager een bezwaarschrift indienen, wordt de Vlaamse adviesraad inzake

erkenning van verzorgingsvoorzieningen geraadpleegd en neemt de minister een definitieve beslissing, na de aanvrager te hebben gehoord (artikelen 10 en 11). In geval van samenhang tussen verschillende erkenningsaanvragen kan worden afgeweken van bepaalde termijnen, zodat de dossiers samen beoordeeld kunnen worden (artikel 12, § 2).

Een wijziging van de feitelijke omstandigheden die de erkenning kunnen beïnvloeden, moet worden gemeld aan de administratie (artikel 8, § 3). Indien een centrum niet langer voldoet aan de erkenningsvoorwaarden, kan de erkenning worden ingetrokken na een voorafgaande aanmaning. Ook hier wordt voorzien in een bezwaarschriftenprocedure (artikelen 14 tot 16).

Het ontwerp bevat een regeling inzake investeringssubsidies (artikel 19).

Er wordt in het ontwerp bepaald aan welke vereisten inzake ervaring en deskundigheid moet zijn voldaan door de kandidaat leidinggevenden (artikel 20), alsook hoe het multidisciplinair team moet zijn samengesteld en welke diplomavereisten en minimale loonschalen van toepassing zijn (artikel 21).

2. Het ontwerp vindt rechtsgrond in verschillende bepalingen van het voornoemde decreet van 18 mei 1999, inzonderheid in artikel 9, § 2 (voor artikel 2 van het ontwerp), § 3 (voor artikel 3 van het ontwerp) en § 4 (voor artikel 4 van het ontwerp), artikel 20, § 2 (voor de artikelen 6 tot 17 van het ontwerp), artikel 29, 3° (voor

artikel 19 van het ontwerp), artikel 32, § 1 (voor artikel 20 van het ontwerp), § 3 (voor artikel 21, § 1, van het ontwerp), en § 4 (voor artikel 21, §§ 2 en 3, van het ontwerp).

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

1. In het eerste lid van de aanhef dient inzonderheid verwezen te worden naar de artikelen 9, §§ 2, 3 en 4, 20, § 2, 29, 3°, en 32, §§ 1, 3 en 4, van het voornoemde decreet van 18 mei 1999.

2. De consideransen in het tweede tot het vijfde lid dienen te worden geschrapt.

Artikel 2

Luidens artikel 9, § 2, van het voornoemde decreet van 18 mei 1999 kan de regering bijkomende taken opdragen aan de centra voor geestelijke gezondheidszorg ten behoeve van specifieke doelgroepen, problematieken of regionale behoeften of in geval van acute crisissituaties.

Artikel 2 van het ontwerp beoogt uitvoering te geven aan die decreetsbepaling door de bevoegde Vlaamse minister te machtigen om met de centra convenants te sluiten voor een termijn van maximaal drie jaar.

De vraag rijst of de regering, zonder daartoe expliciet door de decreetgever gemachtigd te zijn, voor het toewijzen van de in artikel 9, § 2, van het decreet bedoelde bijkomende taken kan opteren voor het contractuele procédé in plaats van het gebruikelijke verordenend optreden.

In casu kan die vraag bevestigend worden beantwoord. Artikel 9, § 2, van het voornoemde decreet sluit immers een contractuele regeling niet uit en verhindert dus niet dat bijkomende taken aan de centra worden opgedragen in het kader van een convenant. Tijdens de parlementaire bespreking van het voornoemde artikel 9, § 2, blijkt overigens herhaalde malen gealludeerd te zijn op het bestaan van convenants en blijkt hun voortbestaan alleszins niet in vraag gesteld te zijn (1).

De bedoelde convenants beogen bovendien geen algemene regeling die geldt voor alle centra, maar blijken enkel te zullen worden gesloten met centra die in de betrokken domeinen bijzonder onderlegd zijn (2). Overigens zijn deze convenants beperkt in de tijd.

---

(1) Parl. St., Vl. Parl., 1998-99, nr. 1322-4, p. 9-10 en 14. In het oorspronkelijke ontwerp van decreet komen de convenants niet ter sprake, behoudens een zijdelingse vermelding (ontwerp van decreet, Parl.St., Vl. Parl., 1998-99, nr. 1322-1, p. 4).

(2) In de bij de adviesaanvraag gevoegde nota aan de leden van de Vlaamse regering wordt daarover het volgende gesteld : "De Vlaamse minister kan convenants sluiten met de centra ter uitvoering van bijkomende taken ten behoeve van specifieke doelgroepen, problematieken of regionale behoeften of in geval van acute crisissituaties. Het betreft hier nieuwe convenants. De bestaande convenants worden in de reguliere werking opgenomen".

Ten slotte kan eraan worden herinnerd dat het beroep op een contractuele regeling niet uitsluit dat de Vlaamse regering (op grond van artikel 9, § 2, van het voornoemde decreet) terzake nog altijd regelgevend zal kunnen optreden met het oog op de vrijwaring van het algemeen belang.

De conclusie is dan ook dat, in het licht van de voorafgaande vaststellingen, het in artikel 2 van het ontwerp gehanteerde procédé niet in strijd komt met artikel 9, § 2, van het decreet van 18 mei 1999.

Artikel 3

In dit artikel kunnen de woorden "In afwachting van de totstandkoming van een regelgeving rond de preventieve gezondheidszorg" weggelaten worden, omdat ze niets toevoegen aan de draagwijdte van de ontworpen bepaling. Volgens de uitleg verschaft door de gemachtigde ambtenaar zal het voorschrift van artikel 3 immers ook blijven gelden na de totstandkoming van de bedoelde regelgeving.

Artikel 5

Deze bepaling bevat niets meer dan een aankondiging dat de Vlaamse regering, na advies van de Vlaamse Gezondheidsraad, een aantal nadere regels zal vaststellen, en is aldus een loutere intentieverklaring, die niet thuishoort in een normatieve tekst. Artikel 5 wordt dan ook beter weggelaten uit het ontwerp.

Dezelfde opmerking geldt mutatis mutandis voor artikel 18 van het ontwerp.

Artikel 8

1. In de inleidende zin van paragraaf 1 schrijve men "moet ... per aangetekende brief worden toegezonden aan" in plaats van "moet ... per aangetekende brief te worden overgemaakt aan".

2. Om de tekst van paragraaf 1, 5°, beter te doen aansluiten bij artikel 32, §§ 3 en 4, van het decreet van 18 mei 1999, verdient het aanbeveling de ontworpen bepaling als volgt te redigeren :

"5° een lijst van de personeelsleden, met hun kwalificaties en barema, waaruit blijkt dat de voorwaarden van artikel 32, §§ 3 en 4, van het decreet worden nageleefd;".

3. Luidens paragraaf 3 moet het centrum elke wijziging in de organisatie signaleren die de erkenningsvoorwaarden, bedoeld in artikel 20, § 1, van het decreet "en bedoeld in § 1" beïnvloeden.

De voorwaarden bepaald in artikel 8, § 1, van het ontwerp zijn geen erkenningsvoorwaarden, maar wel ontvankelijkheidsvoorwaarden in het kader van de erkenningsprocedure. Indien het de bedoeling is van de stellers van

het ontwerp om te verwijzen naar de gegevens bedoeld in artikel 8, § 1, schrijve men in paragraaf 3 ", alsook elke wijziging van de gegevens bedoeld in § 1," in plaats van "en bedoeld in § 1,".

Artikel 9

1. Om elk misverstand uit te sluiten met betrekking tot de totale duur van de in artikel 9 bedoelde beslissingsperiode, verdient het aanbeveling paragraaf 2 van dit artikel te laten aanvangen als volgt :

"§ 2. Binnen vier maanden na de ontvangst van de aanvraag wordt aan het centrum ... (verder zoals in het ontwerp) ...".

2. Volgens de toelichting verschaft door de gemachtigde ambtenaar, moet het bepaalde in paragraaf 2 in die zin worden begrepen dat, indien geen beslissing binnen vier maanden wordt betekend, de vergunning als verworven moet worden beschouwd. Die bedoeling zou duidelijker uit de tekst moeten blijken.

Artikel 10

1. In paragraaf 1 dienen de woorden "Op straffe van niet-ontvankelijkheid" te worden geschrapt.

2. In dezelfde paragraaf dient te worden verwezen naar "artikel 9, § 2," in plaats van naar "artikel 9, § 1".

Artikel 12

1. In paragraaf 1 moet duidelijker tot uiting komen dat het voorschrift betrekking heeft op het voornemen tot weigering, bedoeld in artikel 9, § 2, van het ontwerp. Bovendien moet in de ontworpen paragraaf 1 allicht worden verwezen naar "de termijn bedoeld in artikel 10, § 1" in plaats van naar "de termijn genoemd in artikel 11, § 1". De ontworpen bepaling kan dan ook beter als volgt worden geredigeerd :

"§ 1. Indien tegen het voornemen tot weigering geen bezwaarschrift werd ingediend, wordt binnen een maand na het verstrijken van de termijn bedoeld in artikel 10, § 1, de gemotiveerde beslissing van de Vlaamse minister tot weigering per aangetekende brief aan het centrum bezorgd.".

2. De in paragraaf 2 bedoelde afwijkingsmogelijkheid heeft ook betrekking op beslissingen tot erkenning, en niet alleen op de weigeringsbeslissingen, bedoeld in artikel 12, § 1, van het ontwerp. Bovendien zou duidelijker moeten blijken dat in het bedoelde geval alleen kan worden afgeweken van de termijn waarbinnen de minister zijn gemotiveerde beslissing moet betekenen.

Men redigere paragraaf 2 derhalve als volgt :

"§ 2. Indien zulks voor de toepassing van artikel 27, § 4, van het decreet vereist is, kan de Vlaamse minister afwijken van de termijn waarbinnen hij zijn beslissingen over de aanvragen moet betekenen, teneinde deze beslissingen gelijktijdig te kunnen nemen. De Vlaamse minister stelt de betrokken centra bij gemotiveerd schrijven in kennis van zijn voornemen tot afwijking.".

Artikel 13

Men schrijve "tenzij het aantoont" in plaats van "tenzij hij aantoont".

Artikel 14

Deze bepaling voegt niets toe aan hetgeen reeds is voorgeschreven door de artikelen 15 en 16 van het ontwerp, en kan derhalve geschrapt worden.

Artikel 15

In paragraaf 2 kan, ter wille van de interne coherentie van de ontworpen procedure en gelet op de suggestie om artikel 14 te schrappen, worden bepaald dat het de Vlaamse minister is die de erkenning intrekt.

Artikel 19

Het in dit artikel bedoelde besluit van de Vlaamse regering van 6 juli 1994 werd opgeheven en vervangen door het besluit van de Vlaamse regering van 8 juni 1999 tot vaststelling van de totale investeringssubsidie en de bouwtechnische normen voor de preventieve en de ambulante gezondheidszorg. Derhalve dient de ontworpen bepaling in die zin herwerkt te worden.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	W. DEROOVER,	kamervoorzitter,
	D. ALBRECHT, J. SMETS,	staatsraden,
	A. ALEN, H. COUSY,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	F. LIEVENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. J. VAN NIEUWENHOVE, adjunct-auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door Mevr. P. DE SOMERE, adjunct-referendaris.

DE GRIFFIER, DE VOORZITTER,

F. LIEVENS W. DEROOVER